

TÜRKİYE YAZARLAR SENDİKASI

2015-GÜZ POSTASI
SAYI: 18

ON SEKİZİNCİ MEKTUP

CİNAYETİ GÖRDÜK TYS ANKARA'DAYDI

KATİLLER ARAMIZDA

BARIŞ İÇİN DİZ DİZE

BAYRAMINIZ BARIŞ OLSUN!

34. İSTANBUL TÜYAP KİTAP FUARI'NDAYDIK

KADIKÖY'DE 2 TEMMUZ MEYDAN OKUMASI

BARIŞI SUSUYORUZ

ÜLKE KAN REVAN

CİZRE KUŞATMASI İÇİN

"IŞIKLI ŞEHİR" PARİS YENİDEN KAN İÇİNDE

BU KAN, DÜNYAYI BOĞMADAN

DÜŞÜNCE DE TUTSAK YAZARLAR DA...

BİR VİCDANA VEDA

DELİ KIZIN DA TÜRKÜSÜ DİNDİ

GÖZLEMEVİ KAPANDI

TÜRKİYE
YAZARLAR SENDİKASI
Writers Syndicate of Turkey

18. MEKTUP

Her mektupta güzel haberler verelim diye çırpınıyoruz ama ülkenin hâli ortada. Uçurumun kıyısında değil, uçurumun dibinde artık. Perşembenin gelişi çarşambadan bellidir, derler. Şiddetin artacağını öngörmüştük. Ne yazık ki öyle de oldu. Suruç katliamından iki buçuk ay sonra canlı bombalar Ankara'da iş başındaydı. Yüzün üzerinde barış gönüllüsü, barış düşlerini ölümle değiştirdi. İnsan Hakları Derneği raporuna göreysen Suruç'tan sonra iki buçuk ay içinde yüze yakın yurttaşımız özellikle doğuda ölümün soğuk kuyusunda kayboldu. Doğuda Diyarbakır'da, Bismil'de, Silvan'da, Nusaybin'de, Cizre'de; batıda İstanbul'da, İzmir'de, Aydın'da; ortada Kırşehir'de Kayseri'de ölüm halkımızı kırdı geçirdi. Dur durak dinleyeceği de yok.

Sadece ülkede değil, dünyanın her yerinde İslamcı katiller, Azrail'le şer ortaklığını sürdürdü. Ekimde Ankara'da patlayan bombalar ve katiller, 13 Kasım'da Fransa'nın başkenti, "ışıklı şehir" Paris'te, iş başındaydı. 132 insan, Paris'te tiyatro salonlarında, restoranlarda ölümle buluştu.

Ülkenin başkentindeyse tek başına iktidar olamayınca koalisyon kapılarını da kapatıp alavere dalevereyle ülkeyi yeni bir seçime götüren AKP, 1 Kasım'da ülkenin başına yeniden çöreklandı. Seçimden sonra da kaos sürdü, sürüyor. Seçimin ardından çatışmalar, ölümler sürdü. Ölümün elinden yine alamadık ölümü. Bu kez özellikle Silvan ve Nusaybin kuşatıldı, halk göçe zorlandı. Bu güzelim coğrafyanın yırtılan, kanayan her yeri bizim de yaramız oldu, oluyor.

24 Kasım'da düşürülen Rusya savaş uçağından sonra Rusya'yla da burun buruna geldik. Yeni hükümet; vekiliyle, bakanıyla, başbakanıyla savaş tamtamları çalmaya başladı.

20 Ekim Ankara katliamından bir hafta sonra, basın açıklaması için Ankara'daydık. Barış dileklerimizi yineledik. "Katiller aramızda" dedik. Katiller aramızda... Nasıl olmasınlar ki! Katliamları bile oya tahvil etmek isteyen acımasız, ceberut yöneticilerden özgürlük ve demokrasi bekleyen bir ülkenin barışı olabilir mi? O barış, çoktandır kan ırmaklarına yatırıldı. O ırmakların döküleceği ışıklı denizler de görünmüyor şimdilik.

Kaygılı değil, öfkeliyiz. Ülkesini savaş algısıyla yöneten iktidarların bu ülkeye verecekleri tek güzellik yok çünkü. Umut yine ömrünü barış düşleriyle heder eden vicdanlı yazarlarda,

aydınlarda, kadim Anadolu sağduyusunda. İktidarların vaatlerinden fayda yok bize. Bunu biliyoruz. Umut, biz yazarların kalemlerinin ucunda. Yazarlarımızın bu bilinci taşıdığını, düşlerini bu bilinçle yazıya taşıdıklarını da biliyoruz. Örgütlü yazar olmak da bunu söyler çünkü bize. Bu karanlık dağılsın diye, bu zorbalık yazdıklarımıza dokunmasın diye... Bu baskıyı daha çok duyumsuyoruz artık. Bilgisayarlarda el konan yazılar, toplatılan kitaplar, yasaklanan dergiler, iktidarın tehdit ettiği gazeteler, jurnalcilerin dövdürdüğü gazeteciler... "Sıra kimde?" demek istemiyoruz ama sıra size de gelebilir. Bunun için sendikanızla daha sık iletişim kurmanın vakti bugün değilse ne zaman?

Güz başında başlattığımız "Sürekli Barış İçin Barışı Susuyoruz." eylemimizde yazarlarımızı yanımızda görmek istiyoruz. "Özgürlük neye yarar yaşarsa bir arada özgürlerle tutsaklar" demiyor muydu Brecht? Barış olmadan özgürlüklerimiz neye yarar, neye yarar özgürlük için yazdıklarımız? Bunun için "Özgürlüğün paylaşılmadığı yerde küçük mutlulukları yazmak istemiyorum." dedi ve gitti Sennur Sezer. "Ah, kimselerin vakti yok durup ince şeyleri anlamaya." dedi ve gitti Gülten Akın. "İnceliklerin şairi", "halkın iki güzel ablası" iki "vicdan"ı yitirdik. Yitirdik mi? İnsanın özgürleşmesi, halkların barışı, toplumun umudu için onca düşünmüş, yazmış şairlerin yok olup gittiğini kim söyleyebilir ki?

Sevgili Sennur Sezer'le kapatalım güz mektubunu:

"Bir sabahın üç kapısı var göğe

Biri korku

Çal yere.

Emek senin umut senin

Korku ne?

Yeter ki elin ellere kavuşsun."

Korku ancak umudun ve emeğin kapılarını çoğaltarak yere çalınmaz mı?

Kış mektubunda görüşmek üzere...

TÜRKİYE YAZARLAR SENDİKASI

KATİLLER ARAMIZDA!

Ne için gitmişlerdi? Barış için...
Ne için gitmişlerdi? Özgürlük için...

Ne için gitmişlerdi? Emek için...

Ne istiyorlardı? Balçığa batağa dönmüş bir ülkeyi gülistana çevirmek...

Ne istiyorlardı? Bir bozkır sabahında gökyüzüne kansız bakmak...

Ne istiyorlardı? Bir ışıklı bulvarda kuşlarla, bulutlarla halaya durmak...

Bırakmadılar.

Ülkede nicedir kanlı bir hızır gibi işleyen savaş dili, önce kirli gazete sayfalarını, televizyon ekranlarını zehirledi, sonra katillerin ruhlarını...

Katiller aramızda.

"Dil, düşüncenin evidir." diyordu Heidegger.

Ne diyordu İçişleri Bakanı?

"Mitingle ilgili bir güvenlik zafiyeti olduğunu düşünmüyorum. Patlama, miting alanı dışında olmuştur."

Ne diyordu Cumhurbaşkanı?

"Her olayda istifa mekanizmasını çalıştırmak doğru değil."

Ne diyordu Başbakan?

"Elimizde canlı bombacıların listesi var ama eylem yapmadan onları tutuklayamıyoruz."

Dile gelen bu düşünce, katliamdan sonra alınan "gizlilik kararı" değil, iktidarın "katliamı gizleme" çabasından başka ne olabilir ki?

Barış isteyen halk için işleyen "makul şüphe", nedense katiller için işlemiyor.

Suruç bombacısında olduğu gibi, Başbakan'ın tuhaf açıklamasıyla, "canlı bomba öldükten sonra adalete teslim ediliyor."

MİT, otuz canlı bombayı adlarıyla,

adresleriyle belirlemişken nedense biri bile bulunup "diri" olarak ele geçirilemiyor.

Cinayet, güpegündüz bir bozkır sabahında işlendi.

Cinayeti herkes gördü, cinayeti kimse görmedi.

Suruç'u, Diyarbakır'ı, Cizre'yi, Roboski'yi, Reyhanlı'yı kimse görmedi.

Ama katiller aramızda.

Onlar "görmedik, duymadık, bilmiyoruz" diyorlar, diyecekler.

Biz yazarlarsa "gördük, duyduk, biliyoruz" diyeceğiz."

Suriye'ye erzak götürüp yaralı cihatçı getiren ambulansları...

Suriye'ye silah götürüp cihatçı besleyen tırları...

Suriye'ye kentlerden savaşçı gönderen cihatçı askerlik şubelerini...

Kırlarda, meydanlarda yapılan cihata çağrı ayinlerini...

Doktor Moro'nun Pasifik canavarları gibi Türkiye yarımadasında beslenip büyütülen yoksul canavarları...

Bu canavarlara verilen "örtülü - açık izinler"i...

Gördük, görüyoruz, göreceğiz.

Sevgili, yaralı, hüznü ülkemiz; yeryüzünü ve gökyüzünü kana boğan bu insanlık düşmanlarından elbet kurtulacak.

Ankara'nın ortasında patlayan bu bombalar, kalemlerimizden ve gökyüzüne kansız bakmayı özleyen, bunun için "barış halayı"na duran, özgürlük türküleri söyleyen kardeşlerimizin düşlelerinden güçlü değildir çünkü.

Cinayeti gördük.

UNUTMAYACAĞIZ!

TÜRKİYE YAZARLAR SENDİKASI

CİNAYETİ GÖRDÜK TYS ANKARA'DAYDI

Türkiye Yazarlar Sendikası, erken seçim öncesi İslamcı canavarların işlediği Ankara katliamını kınamak için yazarlarıyla kanlı saldırının olduğu Gar Meydanı'nda bir basın açıklaması yaptı..

Ülkenin farklı şehirlerinde yaşayan yazarlar, basın açıklamasıyla Ankarada buluşarak katliamı kınadı ve barışa yeniden dikkat çekti.

Sendikalı yazarlar, ilk patlamanın olduğu yere önce karanfillerle "barış" yazdılar. Barışa ilişkin sözlerin ve şiirlerin yazılı olduğu dövizlerle alana gelen yazarlar, barış özlemlerini dile getirdiler.

TYS Genel Başkanı Mustafa Köz'ün "Biz yazarlar kalemimizi ve bilincimizi düşünmek ve yazmak için bileriz ancak şimdi sözün bittiği yerdeyiz. Ama yine de kardeşlerimizin sözlerini, düşlerini yere düşürmeyeceğiz. Onlar için düşüneceğiz, yazacağız. Onları unutmayacağız, unutturmayacağız." sözleriyle başlayan buluşma, basın bildirisinin okunmasıyla sona erdi.

Yazarlar, sonra da patlamada yaralananların en yoğun olduğu Numune Hastanesi'ne yaralıların yakınlarını ziyarete gitti.

BAYRAMINIZ BARIŞ OLSUN!

Bayrakları değil, kalplerimizi ellerimize almanın zamanıdır artık.

Acının sınırı, ölümün toprağı yok çünkü.

Gözyaşlarımızın rengi aynı.

Doğuda savaş dağlarında, batıda göç denizlerinde yitip giden insanlığımızdır.

Ancak bu utanç bizim değil.

Biz yazarlar kanın öfkesini değil, barışın ve kardeşliğin onurunu yazmak istiyoruz.

Her halk, her halkın tuz ekmek kapı komşusudur.

Halklar savaş istemezler.

Bunun için, savaşı politik çıkarlarına araç kılan her düşünce, halkın vicdanında tutsaklığa yazgılıdır.

Barış, iki insanın sıkılan yumruklarında değil, kardeşçe sıkılan ellerindedir.

Barış, avuçlarımızdadır.

Bu bilinç ve duyarlılıkla halkımızın bayramının barışla yücelmesini diliyoruz.

BASIN BİLDİRİSİ

ÜLKE KAN REVAN CİZRE KUŞATMASI İÇİN

Bazı yılanlar, kuyruklarını ısırp "Ne tatlı!" dermiş. Kan ve zehirle beslenen her düşünce, gün olur ölümle sınanır. Savaş, gün gelir onu isteyen de yok eder.

Ülkenin yaşadığı otuz yıllık acı, şimdi yeni savaşlarla kavrılıyor. Bu savaş, doğrudan doğruya Kürtlerin yaşam hakkını, Türklerin özgürlüğünü silmeye yönelik uzun ve kirlili bir tasarının bir parçasıdır.

Bu saldırının somut yüzünü de günlerdir Cizre halkı yaşıyor. Kuşatılmış bir halk kırılıyor.

Bu savaş, halkların iradesi olamaz.

Çocuklarımızın dağlarda, kırlarda, şehirlerde kırıldığı bu savaş, ülkeyi bıçakla bölen bir iktidarın "süreç"ten "savaş" biçen tasarımının halklara diktiği kanlı bir giysidir.

Halklar bu kanlı giysiyi apak barış urbalarını kuşanmak için günün birinde sıyrıp atacaktır. Kan, gözyaşı ve ölüm bezirganlarına karşı.

TÜRKİYE YAZARLAR SENDİKASI

BARIŞI SUSUYORUZ

Bir insanın ölümüyle eksilirim ben,

çünkü bir parçasıyım insanlığın.

İşte bu yüzden hiç sorma "Çanlar kimin için çalıyor?" diye

senin için çalıyor."

John Donne

Günler, doğudan batıya, batıdan doğuya ölüme uyanıyor. Gün geçmiyor ki oğullarımız kızlarımız "ölümün büyük suskunluğu"na yatırılmış olsun.

Şimdi bu büyük suskunlukta şair Donne'un sözüne kulak verme zamanıdır:

"...hiç sorma "Çanlar kimin için çalıyor?" diye, senin için çalıyor."

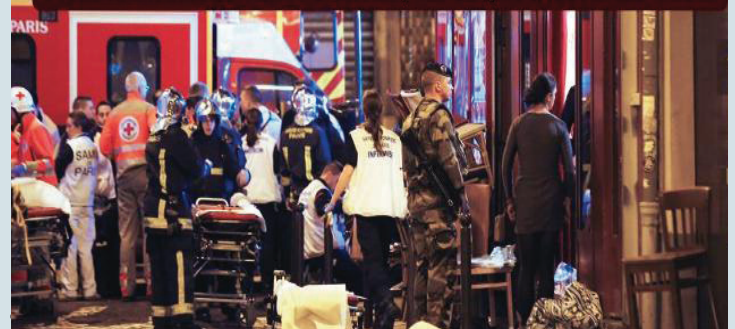
Ölen her insanla biz yazarlar da eksiliyoruz.

Artık sözün bittiği yerdeyiz.

Bunun için, çocuklarımızı ölümün değil, barışın suskunluğuna yatırma düşlerimiz için güz boyunca her pazartesi saat 17.00'de Kadıköy Surp Takavor Kilise Meydanı'nda "barışı susuyoruz" dedik ve "Barış İçin Sürekli Sessizlik" buluşmamızda gözyaşlarının çiçeğe duracağı günlere inancımızı yineledik..

"IŞIKLI ŞEHİR" PARİS YENİDEN KAN İÇİNDE

PARİSTE 6 NOKTADA TERÖR SALDIRISI, 129 ÖLÜ, 99'U KRİTİK 352 YARALI

İslamcı katiller, dünyanın her yerini kana boğmayı sürdürdü. Kıştan sonra güzde de Paris halkı ölüme uyandı. Charlie Hebdo saldırısından sonra Paris'te 13 Kasım'da patlayan bombalar, Parislileri ölümlerle ve korkuyla yeniden yüz yüze getirdi. Kasım başında da bir Rus uçağını Mısır üzerinde düşürmüşler, iki yüzden fazla insanı öldürmüşlerdi. IŞİD, katliamlarını yerde ve gökte sürdürdü. Paris'teki vahşete karşı da tepkimizi gösterdik. Paris halkının yanında olduğumuzu bir bildiriyle kamuoyuna duyurduk.

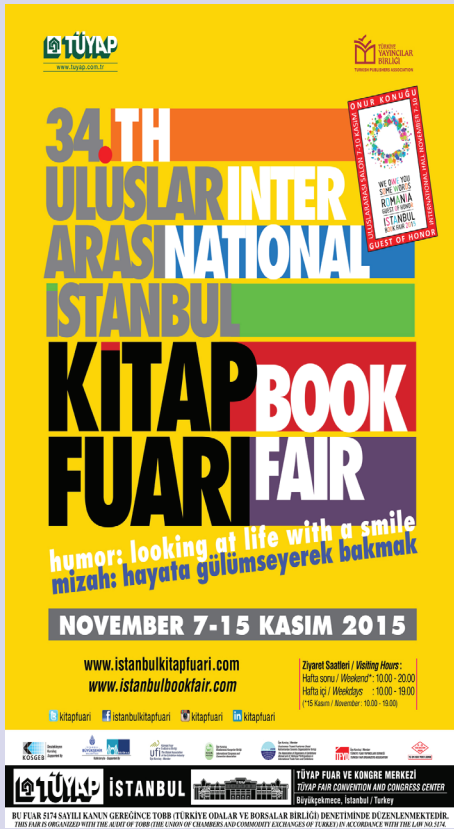
34. İSTANBUL TÜYAP KİTAP FUARI'NDAYDIK

Bu yıl kapılarını 34.kez okuruna açan TÜYAP Kitap Fuarı, yazarlara ve okurlara buluşma sevincini yeniden yaşattı. Fuarda bu yıl, onur konuğu Tan Oral ekseninde mizah ve edebiyat ilişkisi tartışıldı. Paneller, imza günleri ve etkinlikleriyle fuar, on gün boyunca yine canlı ve üretkendi.

Sendikamızda fuarın bu kültürel birikimine üç panelle katıldık: "Yirminci Yüzyılı Yaşadım" Melih Cevdet 100 Yaşında paneli, Göç, Savaş ve Savaş Edebiyatı ve Çizgilerin ve Sözcüklerin Onuru Tan Oral panellerinde yazarlarımız okurlarla konuştu.

Melih Cevdet Anday panelinde Turgay Fişekçi ve Yüksel Pazarkaya, Anday'ın şiirini konuştular. İkinci panelimizde çağı yarısı savaşların ortaya çıkardığı göç olgusu ve göçlerin doğurduğu romanlar, öyküler, şiirler savaşlar ekseninde incelendi. Tefvik Taş'ın yönettiği oturumda Tahir Şilkan "göç romanları"nı, Fatih Polat ve Ercüment Akdeniz de özellikle Ortadoğu savaşlarını ve bu savaşların doğurduğu göçleri tartıştılar. TÜYAP ve Evrensel Basın Yayın ile ortak düzenlediğimiz Mustafa Kara'nın yönettiği üçüncü panelimiz ise Tan Oral içindi. Turgut Çeviker'in, Semih Poroy'un ve Ohannes Şaşkal'ın konuşmacı olduğu panelde konuşmacılar, Tan Oral'ın mizahını, karikatür görüşünü ve Tan Oral'lı anılarını izleyicilerle paylaştılar.

Fuarda ayrıca yazarlarımız standımızda kitaplarını imzaladı, okurlarıyla buluştu. Bu yıl imza günlerimizi konukları Nalân Çelik, Anais Martin, İkbâl Kaynar, Nevra Bucak, Nurcan Elver, Dursun Özdem, Muazzez Uslu Avcı, Gülsüm Işıldar, Alişan Birlik, Zafer Berke, Melahat Babalık, Dilruba Nuray Erenler, Zeki Ergin, Fügen Kıvılcımer, Erol Yıldırım, Esin Üçüncüoğlu, Hasan Akarsu, Arife Kalender, Hülya Tozlu, Fatma Türk Kuşkaya, Nihat Altınok, Mesut Şenol, Bilal Kayabay, Aliye Özlü ve İhsan Işık oldu.

PARİS İÇİN BASIN BİLDİRİSİ

BU KAN DÜNYAYI BOĞMADAN

"Henüz vakit varken, gülüm
Paris yanıp yıkılmadan,
henüz vakit varken, gülüm,
yüreğim dalındayken henüz..."

Bu kez katiller, Paris'te 129 insanın yüreğini kanlı bir elma gibi kopardı dalından.

Bu güzel başkentteki Charlie Hebdo saldırısı ve başkentimizdeki "10 Ekim barışa saldırı" sonrasında söylemiştik, yinelıyoruz:

Köktendinci terör örgütlerinin beslenip büyüdüğü siyasal zemin; ABD, Fransa, Almanya, İngiltere gibi emperyalist devletlerin, müttefiklerinin ve işbirlikçilerinin tercih ettikleri mezhepçi, dinî çatışmacı, aşiretçi ve ırkçı politikalarıdır.

Paris'in merkezinde yapılan bu saldırılar, dünyanın her bölgesinde daha fazla hak, daha çok demokrasi ve özgürlük isteyen halklara yönelik saldırının bir parçasıdır. Bu saldırıların kaynakları da beslendikleri siyasal zemin de aynıdır.

Biz yazarlar, dünya halklarının başına bela olsun diye yaratılan katliamcı dinci-gerici örgütlere karşı halkların özgürlük ve demokrasi mücadelesinin yanında olduğumuzu bir kez daha söylüyor, Fransa halkıyla dayanışma duygularımızı seslendiriyoruz.

Ülkelerin ve kentlerin yakılıp yıkılmasını engellemenin yolunun halkların ortak mücadelesinden geçtiğine inanıyoruz. Bu bilinçle, Paris'i kana boğan katilleri lanetliyoruz, Paris halkına başsağlığı diliyoruz.

Acıları, acımızdır.

TÜRKİYE YAZARLAR SENDİKASI

DÜŞÜNCE DE TUTSAK YAZARLAR DA...

Uluslararası PEN'in Dünya Hapiste Yazarlar Günü ilan ettiği 15 Kasım'da, bu yıl da PEN Türkiye Merkezi, Türkiye Yazarlar Sendikası ve Türkiye Yayıncılar Birliği'nin katılımıyla Yayıncılar Birliği Merkez Toplantı Salonu'nda ortak bir basın toplantısı düzenlendi. Meslekleri nedeniyle hapsedilen yazarların, gazetecilerin durumlarına dikkat çekildi.

Türkiye Yayıncılar Birliği Başkanı Metin Celâl, bu yıl durumlarına dikkat çekilen yazarlar Honduraslı Juan Carlos Argeñal Medina, Taylandlı Patiwat Saraiyaem ile Pornthip Munkong, Azerbaycanlı Khadija İsmayilova, Suudi Arabistanlı Raif Badawi ve Eritreli Ammanuel Asrat'ın hapsedilme gerekçeleriyle ilgili bilgi verdi. Celâl, Türkiye'de de 28 gazeteci ve yazarın hapisanede

olduğunu, kimilerinin uzun süredir tutuklu veya hükümlü olduğunu, kimilerinin neyle suçlandıklarını hâlâ bilmediklerini söyledi.

Türkiye'de gazetecilerin ve yazarların hapsedilmesinin çoğunlukla "gazeteci olmadıkları" iddiasıyla, "terörist", "kaçakçı", "casus" gibi suçlamalarla tutuklamaların meşrulaştırılmaya çalışıldığını söyleyen Celâl, kendilerinin bu kişilerin mesleklerinden dolayı hapsedildiklerine inandıklarını belirtti.

Türkiye Yazarlar Sendikası Başkanı Mustafa Köz, dışarda da ifade özgürlüğü üzerinde baskının arttığını, kendisinin üç soruşturmadan döndüğünü, PEN'in de 301 soruşturması bulunduğunu dile getirerek "Basın, hiçbir dönemde bu şekilde topyekun susturulmamıştı." dedi.

İpek Medya'nın kayyuma devrine, YÖK protestosunu izlerken tartaklanan Bianet muhabirine polisin "Bu daha iyi günleriniz." sözüne ve 1993-1996 yılları arasındaki faili meçhullerden sorumlu "Beyaz Toroslu" Jitem görevlisinin "Jitem-Je t'aime" benzetmesine değinen Köz, "Devletin basını ve yazarları bu şekilde sevmesini istemiyoruz." dedi.

PEN Türkiye Merkezi İkinci Başkanı Halil İbrahim Özcan, tek bir tweet'in çok ağır cezalar aldığını, basının, televizyonun, sosyal medyanın ve sokakların topyekun kapatıldığını, insanlara kendilerini ifade edecek hiçbir alan bırakılmadığını dile getirdi. Özcan, "Hukuk göstermelik hale geldi. Devleti şiddetini artık kendisi dışındaki bütün gruplara gösteriyor." dedi.

DELİ KIZIN DA TÜRKÜSÜ DİNDİ

Şiirimizde "inceliklerin şairi" diye anılan Gülten Akın'ı da ölümün elinden alamadık. (4 Kasım 2015) Toplumcu şiirin incelikli sesi Akın, ödünç aldığı halkın diliyle ördüğü şiirlerinde insanın mutluluk türküsünü söyledi. Şair, "Şiiri

Düzde Kuşatmak" kitabında da halk kaynağına inme isteğini, "Halkta var olan öz ve biçimi diyalektik olarak yükseltmek, şiiri yükseltirken halkın yaşamının ve yaşam biçimlerinin yükselmesine yardımcı olmak." sözleriyle açıklıyordu.

Anadolu yolculuklarından şiirine taşıdığı esinle, durmadan kırların ve kentlerin yalın türküsünü söyledi. Şiirimizin son destancılarından da sayılabilecek Akın, Sennur Sezer'le birlikte şiire anneliğin emeğini, kadınlığın inceliklerini de taşımıştı.

BİR VİCDANA VEDA

Türkiye şiiri, "sınıfin şairleri"nden Sennur Sezer'i de ölüme verdi. (7 Ekim 2015) Şiirlerinde ve yaşamında, "İnsana dair hiçbir şey bana yabancı değildir." diyen ve bu düşünceyle emeği, özgürlüğü, umudu şiirine nirengi kılan Sezer, işçi sınıfıyla dayanışmasını hiçbir zaman eksik etmedi. Şiirleri ve yazıları da onlar için direnci çoğalttı. "Direnc Şiirleri" yazdı.

Sendikamızın da bir süre genel sekreterliğini yapan Sezer, örgütlülüğe inancıyla her zaman sendikasının yanındaydı. İlk kitabı "Gecekondu"dan (1964) son kitabı "İzi Kalsın"a (2011), şiirinde hep "vicdanın dili" oldu. Halkının belleğinde ve şiirimizde izi silinmeyecek.

GÖZLEMEVİ KAPANDI

Tiyatromuzun "beyefendi savaştı eleştirmeni" Üstün Akmen'i de yitirdik. (31 Ekim 2015) "Çok acı çektiği de oldu, kimi zamanlar hata da yaptı ama hep sevdi, kendince yaşadı ve asla gururunun yarattığı sahte bir yaratık olmadı." Böyle diyor ailesi Üstün Akmen'in ölümünün ardından verdiği "ölüm ilanı"nda.

Bir aydında olması gereken tüm nitelikleri söylüyordu bu sözler. Erdemden ve vicdandan ödün vermeden bir ömrü yazıya veren Akmen, yaşama ve sanata ilişkin gözlemlerini ve savaşımını "Gözlemevi" başlıklı gazete yazılarında paylaşıyordu okurlarıyla. PEN Yazarlar Derneği'nin başkanlığını yaptığı yıllarda keyifli ve incelikli mektuplarıyla "eleştiri zekası"nı yansıtan Akmen, açık ve cesur eleştirileriyle savaştı bir aydında olması gereken "cesaret"i de söyledi bizlere.

DİZ DİZE VERENLER

Eray Canberk, Sennur Sezer, Cengiz Bektaş, Gültekin Emre, Atilla Dorsay, Buket Uzuner, Sabahattin Yalkın, Barış Pirhasan, Yaşar Miraç, Ahmet Ada, Metin Cengiz, Arife Kalender, Nurullah Can, Salih Bolat, Abdülkadir Budak, Fergun Özelli, Hicri İzgören, Gülsüm Cengiz, Mavisel Yener, Erol Büyükmeriç, Âba Müslim Çelik, Ayten Mutlu, Abdullah Nefes, Suna Aras, Murat Tuncel, Asım Gönen, Bilal Kayabay, Engin Turgut, Osman Bozkurt, Ertan Mısırlı, Aynur Uluç, Nur Saka, Oğuz Özdem, Tefik Taş, Vecdi Erbay, Nusret Karaca, Güner Demiray, Vedat Yazıcı, Hayrettin Geçkin, Sevim Yazar, Dursaliye Şahan, Ümit Yaşar Işıkhan, Melahat Babalık, Aziz Kemal Hızıroğlu, Nuray Gök Aksamaz, Muazzez Uslu Avcı, Aliye Özlü, Arif Berberoğlu, Erkut Erdoğan, Yılmaz Uçar, Halil İbrahim Özcan, Neşe Yaşın, Muharrem Aslan, Fevzi Günenç, Sadettin Kaplan, Mehmet Dağ, Erhan Tıgılı, Ümrhan Ersin, Nevra Bucak, Tülay Ferah, İkbâl Kaynar, İnci Ponat, Hatice Eroğlu Akdoğan, Mine Ergen, İrfan Yıldız, Akın Ok, Aslı Durak, Aytül Akal, İhsan Topçu, Hasan Öztoprak, Cihan Oğuz, Nalan Çelik, İlhan Gülek, M. Mahzun Doğan, Mustafa Köz, Hüseyin Alemdar, Rahmi Emeç, Bülent Tekin, Erol Yıldırım, Koray Feyiz, C.Hakkı Zariç, Özgün E. Bulut, Yılmaz Arslan, İbrahim Tığ, Ulaş Başar Gezgin, Hakan Keysan.

BARIŞ İÇİN DİZ DİZE*

Spiker
yeniden oku haberi siperden
barış müzesidir düşlerim.

Kan kokan benim yatağım,
vurulan oğul benim, dul kalan benim
güvercin ve serçe içimdeki her kuş
boyun vurulmuş pelikan
yalnız güvercini değil,
tüm kuşları sana adadım
artık kalbim değil yalnızca ellerim
ilgilenecek bu utança
ellerim deniz, ellerim hep taş, ellerim çare
ellerim kıpkızıl tırnak içinde.

O kadar söylendi ki savaşa dair
barışı unuttu unutacak neredeyse şair
yine de kutsal bir yağmurdur barış,
o göğertir, yaşatır insanlığı
yine de deriz ki taşırım
elime düşen karanfilin kederini,
kan içinde yatar ergen telaşım
kusursuz bir ölüm gibiydim,
kirlenmedi üstü kimsenin
kalanlar dizlerini dövüyor söz kırıklarıyla
ah kalbimin yarısı sen, sen yaralısın ve yangın,
sarıl umularıma rüzgâr dinsin.

Deriz ki ey bezirganları savaşın
rüzgârın kanatlarına bırakın duaları
yıkayın toprağımı çocuk sesleriyle
vatanım olsun onların kalpleri,
gökyüzünde çocuk cıvıltısı,
gözleri çiçeklerin şarkısı
onların kahkahasıdır barış,
duyulur adaletin coğrafyasında yalnızca
gülün sesidir barış, kardeşliğin ekmeği
suyun ışık demeti, tohumdur insanlık yeşerten
sönmesin diye evlerin duru ışığı
toplanıp karanfil olsun diye anaların çılgınlıkları
analar ilaçtır, sorma nasıl onarırlar batan
güneşleri

ama ilk kurşun bir anaya değer önce
onların aşkı barutu ıslatan yağmurdur siperlerde
kan revan sürmesin, gül sürsün diye hayat
barış, çamaşır suyunda unutulmuş
delik deşik bir fanila onlar için
ömür ise hep pabuçlarımızın içinde.

Oğullar, kızlar koşar kalplerinde yine de
biri gülümsediğinde, biri tuttuğunda ellerini
yoksulluğumuz diner yaz yağmurları gibi ağır
yağmur unutursa gülmeyi,
keder yağar üstümüze sonsuzca
yoksuluz, ölümler milletiyiz savaşta,
mezarlıktır vatanımız
oysa diz dize dizelerdik
siyah bir tabuttan başka neyiz ki şimdi
yüz kere toprağa girsek de uyunmuyor,
uyunamıyor

her savaş ilanında barış önceden ölür,

her barış sonrasında bir kolsuz karıncayız
savaşın küllerini karıştırırız
direnmiş bir barış közü için, ah belki.

Deriz ki "zeytin gözlüm" savaşta işin ne,
şarkılar perperişan

deriz ki "gökçe martı" avazı,
"güvercin curcunası" lida'da, Ararat'ta
Everest'ten Kilimanjora'ya bir kalp uçuşu

güvercin gagasında zeytin değil, yorgun bir
cümle

deriz ki barış için yolunuyor güvercinin tüyleri
gül ölüyor, manşetten girmiyor bahçe
deriz ki bir şiir savaşa karşı çıkabilir mi diye
soruyor akşamki rüya
deriz ki hiçbir ağdan dost diline düşmesin
insansız hava ateşleri
deriz ki çocuklar, cellatlarına sevmeyi

öğretebilir mi anne
deriz ki zeytin dalları çiz defterlere,
altına da imza yerine bir kuş
deriz ki barışı mermi diye sürdük namluya
kuşlar konsun diye arpacığına tüfeklerin
deriz ki güvercin yerine barış uçur gökyüzüne
deriz ki kana kan düşman değil,
cana can dostluk için boğazıma değil,
boynuma sarıl.

Deriz ki çıkarıp atmalyız postalları,
ölüm kokuyor çoraplarımız,
asker olmayın yeter
deriz ki bütün tarihe el koydum
ayıplarını örtsün diye
şanlı ve muzaffer orduların
deriz ki ölüm kundağa girdi Aylan'la
Cemile'yle
korumalıyım aklımı, barışsıl günler için
utan dünya, bir oğul karaya vurdu,
bir kız, ölümden ıppsız gökkuşağı.

Deriz ki tüy yumuşaklığında bir bakışı
özgürlük bilirken

omuzlarını silkiyor kurşun
ve aralıksız iniyor baharı karşılayan çayırılara
deriz ki doğmasaydım da görmeseydim
can çektiğini yurdumun
deriz ki biri bir tarafta öldü, ateş düştü eve
öbürü öbür tarafta, ateş düştü ocağa
deriz ki ey barış, seni öpersem tomurcuk

değer yarama
deriz ki ey barış, olanlar içimde söz bırakmadı
sadece dünyayı yönetenlerin üstüne etmek
istiyorum

deriz ki hey savaş kundakçıları,
doymadınız mı daha
deriz ki bırak arkayı,
önce ağzını yıka bol suyla ve barış gelsin

deriz ki çocuklar koşun, barış olsun diyerek
deriz ki bırak çocuklara barışı yüzyıllık gömü
gibi

deriz ki sus deme bir şey,
uğur böceğine mi sorsam, yolculuk nereye
asker?

Büyümez ölüm, ateş dikenleri üzerinde
bizi öldürün, bizi öldürün
artık barışın içinde erimek istiyoruz
bugün sana gelemem, dün dağlarda
öldürüldüm
vasiyetimdir: beni derin bir sessizliğe gömün
barış içinde ve yalnız
son nefeste de söyleriz onu
bir kuşluk vakti sararken dört yanı
kandan güzelleme olmaz barışa
kan değil, gülmek yeşertir insanı
bugün barış emeği gerekir
nasıl çıkar ki bir savaş, barış diye yakarıken
halk

Cizre Barış, Barış Cizre...
Kandahar, Halep, Filistin
Ölüm ve Barış, Barış ve Ölüm...
Ne yapsak olmuyor,
öyleyse kanı dinmeyen bir barış sesi kalacak
içimizde

insan olun ve dünya boğulmadan
çocukları değil, öfkeyi gömün karanlığa
koklayın, kanımızdandır gelincığın kırmızısı
yaradan nehre damlayan o kan,
gülümser yeryüzüne: "Geleceğim ben
senin."

Ah, o büyük fotoğrafta yanan yarın mı
sonsuzluk?

Ölü kalbimizde ateş, hâlâ senin için ısıyor.
ellerimizi, kollarımızı bağlasanız da
narlı demirlerle bağlasanız da kalplerimizi
sıkarsız dişlerimizi, içimizde saklarsız zamanı
çünkü sesimizin çocukluğunu astık duvara
yaşama sevincimizdi çünkü kızıl gül, kırıl
karanfil

ölü çocuklarımızın üstüne serpilmeden önce
barış yazalım gizlice güneşin bir yüzüne
çünkü farkı yoktur bir acıyı yazmaktan
kanla canla uyaklıdır zaman dediğin
ipin tılsımı merhametle dualansın
değmesin öfke kana
bir bir kapansın kör kuyuları düşmanlığın
indirilsin kin bayrakları burçlarından
eğer bir şeyler söylemen gerekirse
sakın vazgeçme yabanıl şiirler okumaktan
gerçek aramızda dolaşıyor nasılsa
kesecek boyun arayan sabırsız bir kılıç gibi.

*Bu şiir, Türkiye Yazarlar Sendikası'nın şair ve
yazarlarının ortak çalışmasıdır ve yeryüzünün
bütün savaşlarına karşı bir barış dileği, barış
eylemidir.

TYS İLETİŞİM BİLGİLERİ

Sendika Tel. (0212) 259 74 74
Sendika Cep Tel. (0533) 663 13 35
Elektronik Posta: turkiyeyazarlarsendikasi@gmail.com
Posta: Barbaros Bulvarı, Yıldız Sarayı, Dış Karakol Binası
Beşiktaş-İstanbul

Posta Çeki Numarası: Sirkeci-89508

İş Bankası Beyoğlu Şubesi Hesap No: 1011-0050527

BASKI

Ege Reklam Basım Sanatları San. Tic. Ltd. Şti.
Esatpaşa Mah. Ziyapaşa Cad. No:4
34704 - Ataşehir / İSTANBUL
Tel: 0216 470 44 70 Faks: 0216 472 84 05
www.egebasim.com.tr

MATBAA SERTİFİKA NO: 12468

TASARIM

Ege Reklam Basım Sanatları San. Tic. Ltd. Şti.